

середовищі», яке імітує реальні ситуації, наприклад, у бізнесі, в роботі компанії. Симуляції характеризуються високим ступенем зацікавленості учасників, які, занурюючись у гру, вживаються у свою роль, уболівують за результат, оскільки від командного духу, швидкості прийняття рішень залежить загальний результат спільної роботи. Завдяки симуляції у студентів формується навичка стратегічного планування, розвивається вміння працювати в команді.

Студенти мають бути підготовлені до свідомого використання кількох іноземних мов у різних сферах своєї подальшої діяльності на основі якісного сучасного автентичного навчального матеріалу. А вже володіння іноземними компетенціями є однією із

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Артамонова О. Б., старш. викл.,
Гасанова Л. Є., старш. викл.,
кафедра іноземних мов

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ЯК ОДИН З НАПРЯМКІВ МОДЕРНІЗАЦІЇ ОСВІТИ

На сьогодні одним із шляхів оновлення змісту освіти й навчальних технологій, узгодження їх із сучасними потребами, інтеграції до світового освітнього простору є орієнтація навчальних програм на компетентнісний підхід та створення ефективних механізмів його запровадження. Набуття студентською молоддю знань, умінь і навичок спрямоване на вдосконалення їхньої компетентності, що сприяє інтелектуальному й культурному розвитку особистості, формуванню в неї здатності швидко реагувати на запити часу. Саме тому важливим є професійна компетентність викладачів у вищих навчальних закладах.

Сучасне суспільство характеризується швидкими змінами у всіх сферах життя. Одним із напрямів модернізації освіти в індустріально розвинених країнах є більш широке використання компетентнісного підходу. Останнім часом і в Україні спостерігається тенденція до переходу від кваліфікаційної моделі фахівця до компетентнісної особистості.

Компетентнісний підхід означає поступову переорієнтацію домінуючої освітньої парадигми з переважною трансляцією знань, формуванням навичок на створення умов для оволодіння комплексом компетенцій, що означають потенціал, здібності ви-

пускника до виживання і стійкої життєдіяльності в умовах сучасного соціально-політичного, ринково-економічного, інформаційного і комунікаційно насиченого простору.

Вища школа відіграє важливу роль у житті: готує студентів до життя в суспільстві, до роботи та творчості, до реалізації себе як особистості.

Професійна компетентність викладача іноземних мов у значній мірі визначається його особистим потенціалом, тобто системою психологічних чинників, які можна об'єднати загальним поняттям психологічної культури. Кожний висококваліфікований викладач повинен бути озброєним психологічними знаннями, що дозволяють правильно орієнтуватися в складних відносинах, вміти зняти напругу або перебороти психологічні бар'єри при спілкуванні зі студентами, володіти ситуацією, здійснити визначену психологічну установку, психологічно тонко застосовувати повноваження в службовому колективі. До вивчення іноземної мови має безпосереднє відношення психологічна наука, що вивчає такі процеси, як відчуття і сприйняття, запам'ятовування і мислення, почуття і воля, властивості особи з індивідуальними особливостями, темперамент, характер і т.п.

На важливості саморозвитку наголошує Г. О. Балл, вважаючи найважливішою складовою компетентності в будь-якій галузі «здатність розширювати сферу компетентності, збагачувати її новими знаннями і вміннями». У результаті розвитку й саморозвитку викладача йому стають доступними все складніші професійні завдання.

Отже, професійна компетентність викладача іноземних мов передбачає прагнення до самовдосконалення, постійне оновлення знань для успішного вирішення професійних завдань.

До професійної компетентності викладача іноземних мов поряд із психологічними чинниками ми визначаємо етичну та естетичну культури, як систему моральних принципів і норм, які сформувалися як результат почуттів, знань, потреб, переконань, що виражають у моральній поведінці гармонію внутрішніх переконань і їх зовнішніх проявів.

Професійна спрямованість викладача іноземних мов — особлива система його спонук до застосування всіх своїх сил і здібностей в удосконаленні навчального процесу, ефективному проведенні занять, в розвиткові у студентів умінь і навичок мовленнєвої діяльності; формуванню мотивації до вивчення мов; вироблення вмінь у студентів орієнтуватись в різноманітній інформації іноземними мовами, знаходити, сприймати, аналізувати, застосовувати їх на практиці.

Література

1. *Деркач А. А., Заикин В. Г.* Акмеология: Учебное пособие. — СПб.: Питер, 2003. — 256 с.
2. *Зимняя И. А.* Ключевые компетенции как результативно-целевая основа компетентностного подхода в образовании: Авторская версия. — М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. — 40 с.
3. *Зеер Э. Ф.* Психология профессий: Уч. пособ. для студентов вузов. — 2-е изд., перераб., доп. — М.: Академический Проект; Екатеринбург: Деловая книга, 2003. — 336 с.
4. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. Колективна монографія / Бібік Н. М., Ващенко Л. С., Локшина О. І. та ін. — К., 2004. — 180 с.
5. *Маркова А. К.* Психологический анализ профессиональной компетентности учителя // Советская педагогика. — 1990. — № 8.
6. *Франкл В.* Человек в поисках смысла. — М.: Прогресс, 1990. — 368 с.

Артамонова О. Б., старш. викл.,
Харченко Л. П., старш. викл.,
кафедра іноземних мов

ПРОЦЕС ОПТИМІЗАЦІЇ ЯК СКЛАДОВА ЯКОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Проблема якості освіти в Україні стала особливо актуальною останніми роками. Яскравим вираженням цієї тенденції є введення відповідних положень до нормативних документів, а також розвиток інституційних механізмів, що забезпечують якість освіти вищих навчальних закладів. Навчально-виховний процес у таких закладах має сприяти тому, щоб майбутні фахівці не лише засвоювали суму знань та набували відповідних практичних умінь, а й розвивали свій творчий потенціал. Суспільству й державі конче потрібні фахівці з гнучким і оригінальним мисленням, багатою уявою, які здатні застосувати одержані знання та вміння у зовсім новій обстановці.

Професійні знання й уміння, здобуті в стінах вищого навчального закладу, дають змогу кожному фахівцеві максимально реалізувати свій інтелектуально-творчий потенціал, якщо вони відповідають його здібностям, схильностям та інтересам. Саме тому потрібно оптимально оптимізувати навчальний процес на основі реального вивчення здібностей, схильностей та освітніх запитів студентів, цим самим диференціювавши його й систему вищої освіти